ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി പതിനേഴ്"""

വേഗത്തിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ: ഓടിപ്പോകേണ്ട അടയാളത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രതിരൂപാത്മക വിശകലനം

Jeff Pippenger

2024-03-05

ക്രി.വ. 66-ൽ യെരൂശലേമിനെ വളഞ്ഞുനിന്ന റോമാസൈന്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ച "അടയാളം" എന്ന നിലയിൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ, കണ്ണുകളുണ്ടായിട്ടും കാണാത്തതും ചെവികളുണ്ടായിട്ടും കേൾക്കാത്തതുമായ ഒരു വർഗ്ഗത്തെയും അവർ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> "നിത്യത്വം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. തിരശ്ശീല ഉടൻ ഉയർത്തപ്പെടാനിരിക്കുന്നു. ഈ ഗൗരവമുള്ള ഉത്തരവാദിത്തസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്ന നാം, നമ്മുടെ ചുറ്റും ആത്മാക്കൾ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, സ്വാർത്ഥമായ സുഖാസക്തിയെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നാം എന്ത് ചെയ്യുന്നു, എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി കഠിനമായിപ്പോയോ? മറ്റുള്ളവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി നമുക്കു ചെയ്യേണ്ട ഒരു പ്രവൃത്തി ഉണ്ടെന്നു നമുക്ക് അനുഭവിക്കാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ കഴിയുന്നില്ലയോ? സഹോദരന്മാരേ, കണ്ണുകളുണ്ടായിരിക്കെ കാണാത്തവരും ചെവികളുണ്ടായിരിക്കെ കേൾക്കാത്തവരുമായ വർഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണോ നിങ്ങൾ? ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നിങ്ങൾക്കു തന്നത് വ്യർത്ഥമായിട്ടോ? അവൻ മുന്നറിയിപ്പിന്മേൽ മുന്നറിയിപ്പ് നിങ്ങൾക്കയച്ചത് വ്യർത്ഥമായിട്ടോ? ഭൂമിയിൻമേൽ വരാനിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിത്യസത്യത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധികൾ ജനങ്ങളുടെ മേൽ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും സുഖാസീനരായി, മടിയന്മാരായി, അശ്രദ്ധരായി, സുഖഭോഗാസക്തരായി ഇരിക്കാൻ കഴിയുമോ?"

> "ഇപ്പേ ാൾ ദൈവജനങ്ങ ൾ തങ്ങ ളുടെ സ്നേഹബന്ധ ങ്ങ ൾ ലോകത്ത പതിയിക്ക ുകയോ തങ്ങ ളുടെ നിക്ഷേ പം ലോകത്ത ിൽ ശേഖരിക്ക ുകയോ ചെയ്യേ ണ്ട സമയം അല്ല . ആദ്യ കാല ശിഷ്യ ന്മ ാരെപ്പേ ാലെ നാമും ശൂന്യ വും ഏകാന്ത വുമായ സ്ഥ ലങ്ങ ളിൽ അഭയം തേടേണ്ട ിവരുന്ന സമയം ഏറെ ദൂരെയല്ല . റോമാസൈന്യ ങ്ങ ൾ യെരൂശലേമിനെ വളഞ്ഞ ത് യെഹൂദ്യ യിലെ ക്രിസ്ത്യ ാനികൾക്ക ു രക്ഷ പ്പെ ടാനുള്ള അടയാളമായിരുന്ന തുപോലെ, പാപ്പ ാസഭയുടെ

ശബ്ബ ത്ത ് നിർബന്ധ ിതമാക്ക ുന്ന കല്പനയിൽ നമ്മ ുടെ രാജ്യ ം അധ
ഏറ്റെ ടുക്ക ുന്ന തും നമ്മെ സംബന്ധ ിച്ച ിടത്തേ ാളം ഒരു
മുന്ന റിയിപ്പ ായിരിക്ക ും. അപ്പേ ാൾ വലിയ നഗരങ്ങ ൾ വിട്ട ുപോകേണ്ട
സമയമായിരിക്ക ും; പിന്നെ ചെറു നഗരങ്ങ ളും വിട്ട ്, മലകളുടെ ഇടയിൽ
ഒറ്റ പ്പെ ട്ട സ്ഥ ലങ്ങ ളിലുള്ള ഏകാന്ത ഗൃഹങ്ങ ളിലേക്ക ു
പോകുന്ന തിനുള്ള തയ്യ ാറെടുപ്പ ായി.” Testimonies, volume 5, 464.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമം, “വലിയ നഗരങ്ങളെ വിട്ടുപോകുവാൻ, ചെറിയ നഗരങ്ങളെയും പിന്നിട്ട് പർവതങ്ങൾക്കിടയിലെ ഏകാന്തസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള വിരമിച്ച ഭവനങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പായി,” നൽകപ്പെടുന്ന മുന്നറിയിപ്പിന്റെ അടയാളം (sign) ആകുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമ പ്രതിസന്ധി, The Great Controversy-യിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന “അടയാളം” നിവർത്തിക്കുന്നതാണെന്ന കാര്യം ലവോദിക്യാ അഡ്വെന്റിസം പ്രധാനമായും അറിയാതെയാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. അത് മൂന്നര വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിലെ “അടയാളം” മുഖേന പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രി.വ. 66-ാം വർഷത്തിൽ ഉണ്ടായ യെരൂശലേമിന്റെ ആദ്യ വളയത്തിൽ നിവൃത്തിയായ “അടയാളം”, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമ സമയത്ത് ഉയർത്തിക്കാട്ടപ്പെടുന്ന “ensign” ന്റെ പ്രതിരൂപവുമാകുന്നു.

യെരൂശലേമിന്റെ യഥാർത്ഥ നാശം ക്രി.വ. 70-ആം ആണ്ടിൽ ടൈറ്റസ് മുഖേന പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു; ടൈറ്റസിന്റെ ഉപരോധം അതിന് മുമ്പ് ക്രി.വ. 66-ൽ സെസ്റ്റിയസിന്റെ ഉപരോധത്തിൽ ആദ്യം മുൻരൂപമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു; കാരണം യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ, അതിന്റെ ആരംഭംകൊണ്ടാണ് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നത്. യേശു ഓടിപ്പോകേണ്ടതിനായി നൽകിയ “അടയാളം” ടൈറ്റസിന്റെ ഉപരോധമല്ല, സെസ്റ്റിയസിന്റെ ആദ്യ ഉപരോധമായിരുന്നു. ഒന്ന് ആരംഭത്തിലെ ഉപരോധമായിരുന്നു; മറ്റേത് അവസാനത്തിലെ ഉപരോധമായിരുന്നു.

“യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്ത ിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യ ാനിയും നശിച്ച ില്ല . ക്രിസ ്തു
തന്റെ ശിഷ്യ ന്മ ാർക്ക ു മുന്ന റിയിപ്പ ് നൽകിയിരുന്ന ു; അവന്റെ
വചനങ്ങ ൾ വിശ്വ സിച്ച എല്ല ാവരും വാഗ്ദത്ത ചിഹ്ന ത്ത ിന്ന ായി
കാത്ത ുനിന്ന ു. ‘യെരൂശലേം സൈന്യ ങ്ങ ളാൽ വളഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ത
നിങ്ങ ൾ കാണുമ്പേ ാൾ അതിന്റെ ശൂന്യ ീകരണം അടുത്ത ിരിക്ക ുന്ന ു
എന്ന ു അറിയുക. അപ്പേ ാൾ യെഹൂദ്യ യിലുള്ള വർ പർവ്വ തങ്ങ ളിലേക്ക
ഓടിപ്പേ ാകട്ടെ ; അതിന്റെ നടുവിലുള്ള വർ പുറത്തേ ക്ക ു പോകട്ടെ ’
എന്ന ു യേശു അരുളിച്ചെ യ ്തു. ലൂക്കൊ ാസ് 21:20, 21. സെസ്റ്റ ിയസിന്റെ
കീഴിലുള്ള റോമാക്ക ാർ നഗരത്തെ വളഞ്ഞ ശേഷം, ഉടൻ ആക്രമണം
നടത്ത ുന്ന തിനായി എല്ല ാം അനുകൂലമാണെന്ന ു തോന്ന ിയ സമയത്ത ്
അവർ അപ്രതീക്ഷ ിതമായി വളയം ഉപേക്ഷ ിച്ച ു. വിജയകരമായ
പ്രതിരോധസാധ്യ ത ഇല്ലെ ന്ന ു നിരാശപ്പെ ട്ട ിരുന്ന വളഞ്ഞ ുകിടന്ന വ

> കീഴടങ്ങ ുവാൻ തയാറായിരിക്കെ , യാതൊരു ദൃശ്യ മായ കാരണവും ഇല്ല ാതെ റോമൻ സേനാനായകൻ തന്റെ സൈന്യ ത്തെ പിൻവലിച്ച ു. എന്ന ാൽ ദൈവത്ത ിന്റെ കരുണാപൂർണമായ പരിപാലനം തന്റെ ജനത്ത ിന്റെ നന്മ ക്ക ായി സംഭവവികാസങ്ങ ളെ നയിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന കാത്ത ുനിന്ന ിരുന്ന ക്രിസ്ത്യ ാനികൾക്ക ു വാഗ ്ദത്ത ചിഹ്ന ം നൽകിയിരുന്ന ു; ഇപ്പേ ാൾ ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന ഏവർക്ക ും രക്ഷ കന്റെ മുന്ന റിയിപ്പ ിനെ അനുസരിക്ക ാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ച ു. യെഹൂദന്മ ാരോ റോമാക്ക ാരോ ക്രിസ്ത്യ ാനികളുടെ ഔട്ട ത്തെ തടസ്സ പ്പെ ടുത്ത ാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു സംഭവങ്ങ ൾ അങ്ങ നെ നിയന്ത്ര ിക്ക പ്പെ ട്ട ു. സെസ്റ്റ ിയസ് പിൻമാറിയപ്പേ ാൾ, യെരൂശലേമിൽ നിന്ന ിറങ്ങ ിവന്ന യെഹൂദന്മ ാർ പിന്മ ാറിക്കൊ ണ്ട ിരുന്ന അവന്റെ സൈന്യ ത്തെ പിന്ത ുടർന്ന ു; ഇങ്ങ നെ ഇരു സൈന്യ ങ്ങ ളും പൂർണമായ ഏറ്റ ുമുട്ട ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്കെ , ക്രിസ്ത്യ ാനികൾക്ക ു നഗരം വിട്ട ുപോകാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ച ു. ആ സമയത്ത ് അവരെ വഴിമുടക്ക ാൻ ശ്രമിച്ചേ നേക്ക ാവുന്ന ശത്രുക്ക ളിൽ നിന്ന ു ദേശവും ശൂന്യ മാക്ക ിയിരുന്ന ു. വളയകാലത്ത ് കൂടാരപ്പെ രുന്ന ാൾ ആചരിക്കേ ണ്ട തിനായി യെഹൂദന്മ ാർ യെരൂശലേമിൽ ഒന്ന ിച്ച ുകൂടിയിരുന്ന തിനാൽ, ദേശമെങ്ങ ുമുള്ള ക്രിസ്ത്യ ാനികൾക്ക യാതൊരു ഉപദ്രവവും കൂടാതെ രക്ഷ പ്പെ ടാൻ കഴിഞ്ഞ ു. അവർ താമസിയാതെ സുരക്ഷ ിതസ്ഥ ാനമായ യോർദ്ദ ാന്ന തീതം പെരെയാദേശത്ത ിലെ പെല്ല ാ നഗരത്ത ിലേക്ക ു ഔടിപ്പേ ായി." The Great Controversy, 30.

ക്രിസ്തു ആ ചരിത്രത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന "അടയാള"മായ മുന്നറിയിപ്പ് ക്രി.വ. 66-ൽ സെസ്റ്റിയസ് യെരൂശലേമിനെ വളഞ്ഞപ്പോൾ നിവൃത്തിയായി; എന്നാൽ ക്രി.വ. 70-ൽ ടൈറ്റസ് നടത്തിയ ഉപരോധം ഓടിപ്പോകേണ്ടതിനുള്ള യാതൊരു "അടയാളവും" നൽകിയില്ല. ആ ഉപരോധസമയത്ത് നഗരത്തിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല; ആ അവസാന ഉപരോധം യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിലേക്കു നയിച്ചു; യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തിൽ "ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും നശിച്ചില്ല," കാരണം ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഓടിപ്പോയിരുന്നു.

> സെസ്റ്റ ിയസിനെയും അവന്റെ സൈന്യ ത്തെ യും പിന്ത ുടർന്ന യെഹൂദസേന അവരുടെ പിൻനിരമേൽ അത്ത രമൊരു ഭീകരതയോടെ ആക്രമിച്ച ു; അതുകൊണ്ട ് അവർക്ക ് സമ്പ ൂർണ നാശം ഭീഷണിയായിത്തേ ാന്ന ി. റോമാക്ക ാർക്ക ് പിൻവാങ്ങ ൽ സാധ്യ മാക്ക ുവാൻ അത്യ ന്ത ം പ്രയാസം സഹിക്കേ ണ്ട ിവന്ന ു. യെഹൂദന്മ ാർ ഏതാണ്ട ് നഷ്ട മൊന്ന ുമില്ല ാതെ രക്ഷ പ്പെ ട്ട ു; കൊള്ള വസ ്തുക്ക ളുമായി അവർ വിജയോത്സ ാഹത്തേ ാടെ യെരൂശലേമിലേക്ക ു മടങ്ങ ി. എന്ന ിരുന്ന ാലും, ഈ പ്രത്യ ക്ഷ മായ വിജ അവർക്ക ു ദോഷം മാത്രമേ വരുത്ത ിയുള്ള ൂ. അതു റോമാക്ക ാർക്കെ തിരായ ആ ദൃഢവും വഴങ്ങ ാത്ത തുമായ പ്രതിരോധമനോഭാവം അവരിൽ ഉണർത്ത ി; അതുവഴി

ശാപവിധിക്ക പ്പെ ട്ട ആ നഗരത്ത ിന്റെ മേൽ വേഗത്ത ിൽ വിവരണാതീതമായ ദുഃഖം വരുവാൻ ഇടയായി.

“ടൈറ്റസ് വീണ്ടും വളഞ്ഞപ്പോൾ യെരൂശലേമിന് മേൽ പതിച്ച വിപത്തുകൾ ഭയങ്കരമായിരുന്നു. പട്ടണത്തെ പെസഹാ പെരുന്നാളിന്റെ സമയത്ത് വളഞ്ഞടച്ചു; അന്ന് ലക്ഷക്കണക്കിന് യെഹൂദന്മാർ അതിന്റെ മതിലുകൾക്കുള്ളിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നു.” The Great Controversy, 31.

ക്രി.വ. 66-ആം ആണ്ടിലെ കൂടാരപ്പെരുന്നാളിൽനിന്ന് ക്രി.വ. 70-ആം ആണ്ടിലെ പെസഹാപെരുന്നാൾവരെ മൂന്നു മുക്കാൽ വർഷമുണ്ട്; അത് പ്രവാചകപരമായി ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് ദിവസങ്ങളാകുന്നു. ക്രി.വ. 66 മുതൽ ക്രി.വ. 70 വരെ പുറജാതീയ റോം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും ചവിട്ടിമെതിച്ചു; അതുപോലെ തന്നേ, ക്രി.വ. 538 മുതൽ 1798 വരെ നാൽപ്പത്തിരണ്ടു മാസം പാപ്പാധിപത്യ റോം വിശുദ്ധ നഗരത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു.

എന്നാൽ ദേവാലയത്തിനു പുറത്തുള്ള പ്രാകാരം ഒഴിവാക്കി വിടുക; അതിനെ അളക്കരുതു; കാരണം അത് ജാതികൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാൽപ്പത്തിരണ്ട് മാസം കാൽകൊണ്ട് ചവിട്ടിക്കളയും. വെളിപ്പാട് 11:2.

ജാതീയ റോമും പാപ്പാ റോമും ഒരുപോലെ പന്ത്രണ്ടുനൂറ് അറുപത് ദിവസങ്ങൾ (വർഷങ്ങൾ) യെരൂശലേമിനെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു; അതിലൂടെ ആധുനിക റോം അവസാന ദിവസങ്ങളിലെ ആത്മീയ യെരൂശലേമിനെ പ്രതീകാത്മകമായ പന്ത്രണ്ടുനൂറ് അറുപത് ദിവസങ്ങളുടെ കാലയളവിൽ ചവിട്ടിമെതിക്കുമെന്നത് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ആ പ്രതീകാത്മക കാലയളവ്, മാരകമുറിവ് സൌഖ്യമാകുമ്പോൾ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ ആരംഭിക്കും.

അവന്റെ തലകളിൽ ഒന്നിന് മരണത്തിലേക്കുള്ള മാരകമുറിവേറ്റതുപോലെ ഞാൻ കണ്ടു; എങ്കിലും അവന്റെ മാരകമുറിവ് സൗഖ്യമായി. അപ്പോൾ സകലലോകവും മൃഗത്തെ അനുഗമിച്ച് അതിശയിച്ചു. മൃഗത്തിന് അധികാരം നൽകിയ മഹാസർപ്പത്തെ അവർ ആരാധിച്ചു; അവർ മൃഗത്തെയും ആരാധിച്ച്, “മൃഗത്തിനെപ്പോലെ ആർ ഉണ്ട്? അവനോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ ആർക്ക് കഴിയും?” എന്നു പറഞ്ഞു. മഹത്തായ കാര്യങ്ങളും ദൂഷണവചനങ്ങളും സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വായ് അവന്നു നൽകപ്പെട്ടു; നാൽപ്പത്തിരണ്ടു മാസം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള അധികാരവും അവന്നു നൽകപ്പെട്ടു. വെളിപ്പാട് 13:3–5.

പാപ്പ ാധികാരത്ത ിന്റെ പീഡനത്തെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ്രപതീകാത്മ ക നാല ്പത്ത ിരണ്ട ു മാസം ഞായറാഴ്ചാനിയമ ്രപതിസന്ധ ിയുടെ “മണിക്ക ൂർ” ആകുന്ന ു. ആ “മണിക്ക ൂർ” ഒരു “അടയാളം” (കൊടി) കൊണ്ട ് ആരംഭിച്ച ് “അടയാളങ്ങ ൾ” കൊണ്ട ് അവസാനിക്ക ുന്ന ു. ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിലെ

കൊടിയെന്ന “അടയാളം”, ഇനിയും ബാബേലിൽ ഉള്ള ഏതു ക്രൈസ്തവരെയും മറ്റു കുന്ന ുകൾക്ക ുമീതെ ഉന്ന തീകരിക്ക പ്പെ ട്ട (ഉയർത്ത പ്പെ ട്ട) മഹത്വ മുള്ള വിശുദ്ധ പർവ്വ തത്ത ിലേക്ക ു ഓടിച്ചേ ഇടയാക്ക ും.

അവസാനകാലങ്ങളിൽ യഹോവയുടെ ആലയമുള്ള പർവ്വതം പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതമായി, കുന്നുകളെക്കാൾ ഉയർത്തപ്പെടും; സകല ജാതികളും അതിലേക്കു ഒഴുകിച്ചെല്ലും. അനേകം ജനങ്ങൾ ചെന്നു പറയും: വരുവിൻ, നാം യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിലേക്കും യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലേക്കും കയറിപ്പോകാം; അവൻ തന്റെ വഴികൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും; നാം അവന്റെ പാതകളിൽ നടക്കും; കാരണം നിയമം സീയോനിൽനിന്നു പുറപ്പെടും, യഹോവയുടെ വചനം യെരൂശലേമിൽനിന്നും. യെശയ്യാവു 2:2, 3.

ഞായറാഴ്ചാരാധന പ്രാബല്യത്തിലാക്കുന്ന കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെടൽ, ക്രി.വ. 66-ൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഓട്ടവും, ക്രി.വ. 538-ൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയ സഭയുടെ ഓട്ടവും—ഇരുവരാലും മുൻനിഴലായി സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഔടിപ്പോയി; അവിടെ അവൾക്കായി ദൈവം ഒരുക്കിയ ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ അവളെ അവിടെ ആയിരത്തി ഇരുനൂറും അറുപതു ദിവസങ്ങൾ പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു. വെളിപ്പാട് 12:6.

യെരൂശലേമിന്റെ നാശം ആദ്യ വളയെടുപ്പിൽ നിന്ന് അവസാന വളയെടുപ്പുവരെ മൂന്നര വർഷം നീണ്ടുനിന്നു; എന്നാൽ വരാനിരിക്കുന്ന നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് സന്ദേശം ഏഴ് വർഷത്തേക്ക് നൽകപ്പെട്ടു—ആദ്യ വളയെടുപ്പിനു മുമ്പ് മൂന്നര വർഷവും അതിന് ശേഷം മൂന്നര വർഷവും.

യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തു നൽകിയ എല്ലാ പ്രവചനങ്ങളും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിവൃത്തിയായി. “നിങ്ങൾ ഏത് അളവുകൊണ്ടു അളക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിങ്ങൾക്കു വീണ്ടും അളന്നുകൊടുക്കപ്പെടും” എന്ന അവന്റെ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ വചനങ്ങളുടെ സത്യസന്ധത യെഹൂദന്മാർ അനുഭവിച്ചു. മത്തായി 7:2.

“ചിഹ്ന ങ്ങ ളും അത്ഭ ുതങ്ങ ളും പ്രത്യ ക്ഷ മായി, അനർത്ഥ ത്തെ വിനാശത്തെ യും മുൻകൂട്ട ി സൂചിപ്പ ിച്ച ു. രാത്രിയുടെ നടുവിൽ ആലയത്ത ിന്റെയും യാഗപീഠത്ത ിന്റെയും മീതെ അസ്വ ാഭാവികമായൊരു പ്രകാശം തിളങ്ങ ി. സൂര്യ ാസ ്തമയസമയത്ത ് മേഘങ്ങ ളിൽ യുദ്ധ ത്ത ിനായി ഒരുമിച്ച ു ചേരുന്ന രഥങ്ങ ളും യോദ്ധ ാക്ക ളും ചിത്രീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തായി കണ്ട ു. രാത്രിയിൽ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന പുരോഹിതന്മ ാർ രഹസ്യ മായ ശബ്ദ ങ്ങ ളാൽ ഭീതിഗ്രസ ്തരായി; ഭൂമി

വിറച്ച ു, അനേകം ശബ്ദ ങ്ങ ൾ ഇങ്ങ നെ നിലവിളിക്ക ുന്ന തു കേട്ട ു: ‘നമ
ഇവിടെനിന്ന ് പുറപ്പെ ട്ട ുപോകാം.’ വളരെ ഭാരമുള്ള താകയാൽ
ഇരുപതോളം ആളുകൾ ചേർന്ന ാലും പ്രയാസത്തേ ാടെ മാത്രമേ
അടയ്ക്ക ാനായിരുന്ന , ദൃഢശിലാപാതിയിലെ ആഴങ്ങ ളിൽ
ഉറപ്പ ിച്ച ിരുന്ന വിസ്മയകരമായ ഇരുമ്പ ുപിടികളാൽ ബന്ധ ിക്ക പ്പെ ട്ട
ആ മഹത്ത ായ കിഴക്ക ൻ വാതിൽ, അർധരാത്രിയിൽ യാതൊരു
ദൃശ്യ കാരണമില്ല ാതെയും തുറന്ന ു.—Milman, The History of the Jews, book 13.”

“ഏഴ് വർഷംകൊണ്ട് ഒരാൾ യെരൂശലേമിന്റെ വീഥികളിലൂടെ മുകളിലും താഴെയും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; നഗരത്തിന്മേൽ വരുവാനിരുന്ന കെടുതികളെ അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. പകലും രാത്രിയും അവൻ ഈ ഭയാനകമായ വിലാപഗാനം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു: ‘കിഴക്കുനിന്നുള്ള ഒരു ശബ്ദം! പടിഞ്ഞാറുനിന്നുള്ള ഒരു ശബ്ദം! നാലു കാറ്റുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരു ശബ്ദം! യെരൂശലേമിന്നെതിരായും ആലയത്തിനെതിരായും ഒരു ശബ്ദം! വരന്മാർക്കും വധുക്കൾക്കും എതിരായ ഒരു ശബ്ദം! സകല ജനത്തിന്നും എതിരായ ഒരു ശബ്ദം!’—Ibid. ഈ വിചിത്രനായ മനുഷ്യനെ തടവിലിട്ടും ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് അടിച്ചും പീഡിപ്പിച്ചു, എങ്കിലും ഒരു പരാതിയും അവന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നില്ല. അപമാനത്തിനും അധിക്ഷേപത്തിനും മറുപടിയായി അവൻ പറഞ്ഞത് ഇത്രമാത്രം: ‘അയ്യോ, അയ്യോ യെരൂശലേമേ!’ ‘അയ്യോ, അയ്യോ അതിലെ നിവാസികൾക്കു!’ അവൻ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന ഉപരോധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നതുവരെ അവന്റെ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ നിലവിളി നിലച്ചില്ല.” The Great Controversy, 29, 30.

ക്രി.വ. 70-ൽ സംഭവിച്ച യഥാർത്ഥ യെരൂശലേമിന്റെ അന്തിമ നാശത്തിന് മുമ്പ്, “വിനാശവും നാശവും” സൂചിപ്പിച്ച “അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും” ഉണ്ടായിരിന്നു. ആദ്യ ഉപരോധത്തിന് മുമ്പുള്ള മൂന്നര വർഷക്കാലത്തും നാശത്തിലേക്കു നയിച്ച പിന്നീട് ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്നര വർഷക്കാലത്തും ആ മുന്നറിയിപ്പായ “അടയാളങ്ങൾ” പ്രത്യക്ഷമായി. വരുവാനിരുന്ന നാശത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ച “അടയാളങ്ങൾ” (ബഹുവചനം) ഒളിച്ചോടുവാനുള്ള മുന്നറിയിപ്പായിരുന്ന “അടയാളം” അല്ലായിരുന്നു; മറിച്ച്, കൃപാകാലം അതിവേഗം അവസാനിക്കാനിരിക്കുന്നുവെന്നൊരു പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു.

538 മുതൽ 1798 വരെ ആത്മീയ യെരൂശലേം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതിൽ, ഓടി രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്റെ മുന്നറിയിപ്പായ “അടയാളം” ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛതയായിരുന്നത് “അധർമ്മത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ” “വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ” ആയിരുന്നു; അവൻ “നാശത്തിന്റെ പുത്രൻ” ആകുന്നു; “ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതോ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ സകലത്തിനുമേൽ എതിർത്ത് തനിക്കുതന്നെ ഉയർച്ച കൊടുക്കുന്നവൻ; അങ്ങനെ താനേ ദൈവമായി ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരുന്നു, താൻ ദൈവമാണെന്ന് പ്രകടമാക്കുന്നവൻ.”

അതിനാൽ, ദാനീയേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ശൂന്യതയുടെ മ്ലേച്ഛവസ്തു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, (വായിക്കുന്നവൻ ഗ്രഹിക്കട്ടെ.) മത്തായി 24:15.

ആ ചരിത്രത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ “അടയാളം” തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ആയിരത്തി രണ്ടുനൂറ്റി അറുപത് വർഷത്തേക്ക് മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി.

> ആചാരപൗരോഹിത്യവസ്ത്രങ്ങളിൽ മറച്ചുവെക്കപ്പെട്ടും സഭയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടും ഉണ്ടായിരുന്ന വഞ്ചനകളുടെയും മ്ലേച്ഛതകളുടെയും നേരെ വിശ്വസ്തരായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചവർ ഉറച്ചുനിൽക്കേണ്ടതിന്നു അത്യന്തം കഠിനമായ ഒരു പോരാട്ടം ആവശ്യമായി വന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി ബൈബിൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഉപദേശം മതദ്രോഹമെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു; അതിനെ പിന്തുണച്ചവർ വെറുക്കപ്പെടുകയും നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

> “ദീർഘവും കഠിനവുമായ ഒരു സംഘർഷത്തിനുശേഷം, വിശ്വസ്തരായ ആ കുറച്ചുപേർ, സത്യഭ്രഷ്ടയായ സഭ ഇനിയും അസത്യത്തിലും വിഗ്രഹാരാധനയിലും നിന്നു സ്വയം വിമുക്തയാകുവാൻ നിരസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവളോടുള്ള സകല ഐക്യബന്ധവും വേർപെടുത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ദൈവവചനത്തോടു അനുസരണപ്പെടേണ്ടതിന്നു വേർപിരിയൽ ഒരു പരിപൂർണ അനിവാര്യതയാണെന്ന് അവർ കണ്ടു. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മാക്കൾക്കു മാരകമായ തെറ്റുകളെ അവർ സഹിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല; കൂടാതെ, തങ്ങളുടെ മക്കളുടെയും മക്കളുടെ മക്കളുടെയും വിശ്വാസത്തെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന ഒരു മാതൃക സ്ഥാപിക്കാനും അവർ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. സമാധാനവും ഐക്യവും ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി, ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയ്ക്കു യോജിച്ച ഏതു വിട്ടുവീഴ്ചയും ചെയ്യുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു; എങ്കിലും, സിദ്ധാന്തത്തെ ബലി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നേടുന്ന സമാധാനം അത്യന്തം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയതായിരിക്കുമെന്നു അവർ അനുഭവിച്ചു. സത്യവും നീതിയും ഒത്തുതീർപ്പിന് ഇരയാക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ഐക്യം ഉറപ്പാക്കുവാൻ കഴിയൂ എങ്കിൽ, എന്നാൽ ഭിന്നത ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ, യുദ്ധംപോലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.” The Great Controversy, 45.

പാപ്പാധിപത്യ പീഡനത്തിന്റെ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് വർഷങ്ങളുടെ സമാപ്തിയിലേക്കു അടുക്കുമ്പോൾ “അടയാളങ്ങൾ” (ബഹുവചനത്തിൽ) ഉണ്ടായിരുന്നു; വിജാതീയ റോമ് യാഥാർത്ഥ യെരൂശലേമിനെ ചവിട്ടിമെതിച്ച ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന “അടയാളങ്ങൾ” പോലെതന്നെ; ആ “അടയാളങ്ങൾ” ഓടിപ്പോകേണ്ടതിനുള്ള അടയാളങ്ങളായിരുന്നില്ല.

> “രക്ഷ കൻ തന്റെ വരവിന്റെ അടയാളങ്ങ ൾ നൽകുന്ന ു; ഇതിലും അധികമായി, ആ അടയാളങ്ങ ളിൽ ആദ്യ ത്തേ ത് എപ്പേ ാൾ ്രപത്യ ക്ഷ മാകും എന്ന സമയവും അവൻ നിർണ്ണ യിക്ക ുന്ന ു: ‘അന്ന ാളുകളിലെ കഷ്ട തയ്ക്ക ു ഉടൻ ശേഷം സൂര്യ ൻ ഇരുളാകും; ച്രന്ദ ൻ

തന്റെ പ്രകാശം കൊടുക്ക ുകയുമില്ല ; നക്ഷ ത്രങ്ങ ൾ ആകാശത്ത ിൽനിന്ന ു വീഴും; ആകാശമണ്ഡ ലങ്ങ ളുടെ ശക്ത ികൾ കുലുങ്ങ ും; അപ്പേ ാൾ മനുഷ്യ പുത്രന്റെ അടയാളം ആകാശത്ത ിൽ പ്രത്യ ക്ഷ മാകും; അപ്പേ ാൾ ഭൂമിയിലെ സകല ഗോത്രങ്ങ ളും വിലപിക്ക ും; അവർ മനുഷ്യ പുത്രൻ ശക്ത ിയോടും മഹത്വ ത്തോ ാടും കൂടെ ആകാശമേഘങ്ങ ളിൽ വരുന്ന തു കാണും. അവൻ മഹത്ത ായ കാഹളധ്വ നിയോടെ തന്റെ ദൂതന്മ ാരെ അയക്ക ും; അവർ ആകാശത്ത ിന്റെ ഒരു അറ്റ ംമുതൽ മറുവശംവരെ, നാലു ദിക്ക ുകളിൽനിന്ന ും, അവന്റെ തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട വരെ ഒരുമിച്ച ുകൂട്ട ും.'"

"മഹത്തായ പാപ്പാ പീഡനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ സൂര്യൻ അന്ധകാരമാകും, ചന്ദ്രൻ തന്റെ പ്രകാശം നല്കുകയില്ല എന്നു ക്രിസ്തു പ്രഖ്യാപിച്ചു. തുടർന്ന് നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തിൽനിന്നു വീഴും. പിന്നെ അവൻ പറയുന്നു: 'അത്തിവൃക്ഷത്തിൽനിന്നു ഒരു ഉപമ പഠിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇനിയും മൃദുവായിരിക്കയും ഇലകൾ മുളപ്പിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ വേനൽക്കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; അതുപോലെതന്നെ നിങ്ങൾ ഈ സകല കാര്യങ്ങളും കാണുമ്പോൾ അവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു, വാതിലുകൾക്കരികെ തന്നെയെന്നു അറിയുവിൻ.' മത്തായി 24:32, 33, margin."

"ക്രിസ്തു തന്റെ വരവിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവൻ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു, വാതിലുകളിങ്കൽ തന്നെയുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാമെന്ന് അവൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഈ അടയാളങ്ങൾ കാണുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 'ഇവയെല്ലാം നിവൃത്തിയാകുന്നതുവരെ ഈ തലമുറ കടന്നുപോകുകയില്ല.' ഈ അടയാളങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ വരവ് സമീപത്താണെന്നു നാം ഉറപ്പോടെ അറിയുന്നു. 'ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും,' അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, 'എന്നാൽ എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുപോകുകയില്ല.'" The Desire of Ages, 631, 632.

പാപ്പ ാ റോമിന്റെ അധികാരത്ത ിൽ "യെരൂശലേം ചവിട്ട ിമെതിക്ക പ്പെ ടുന്ന മൂന്ന ര വർഷം" അവസാനിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുകയും മില്ല റൈറ്റ് ചരിത്രത്ത ിന് അരങ്ങൊ ാരുക്ക ുകയും ചെയ്ത ഒരു നിര "അടയാളങ്ങ ൾ" ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. അവസാന ദിവസങ്ങ ളിൽ മില്ല റൈറ്റ് ചരിത്രം അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിൽ ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്. "മഹത്ത ായ പാപ്പ ാ പീഡനത്ത ിന്റെ അവസാനത്ത ിൽ" പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ട്ട ആ "അടയാളങ്ങ ൾ," ക്രി.വ. 66 മുതൽ വരെ പേഗൻ റോമിന്റെ അധികാരത്ത ിൽ യെരൂശലേം ചവിട്ട ിമെതിക്ക പ്പെ ട്ട മൂന്ന ര വർഷത്ത ിന്റെ സമാപ്തിയിൽ പ്രത്യ ക്ഷ "അടയാളങ്ങ ൾ"കൊണ്ട് മുൻകൂട്ട ി പ്രതിരൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. ആകയാൽ, രണ്ട് സാക്ഷ ികളുടെ അടിസ്ഥ ാനത്ത ിൽ, ആധുനിക റോമിന്റെ ചരിത്രത്ത ിൽ ഒഴിഞ്ഞേ ാടുവാനുള്ള മുന്ന റിയിപ്പ ിന്റെ

അടയാളമായ മഹാഭൂകമ്പ ത്ത ിന്റെ ഘട്ട ത്ത ിൽ ഉയർത്ത പ്പെ ടുന്ന പതാകയുടെ ഒരു “അടയാളം” ഉണ്ട ായിരിക്ക യും, അവസാന ദിവസങ്ങ ളിൽ ആധുനിക റോമിന്റെ പീഡനകാലം അവസാനിക്ക ുമ്പേ ാൾ സംഭവിക്ക ുന്ന “അടയാളങ്ങ ൾ” എന്ന ബഹുവചനത്ത ിലും ഉണ്ട ായിരിക്ക യും ചെയ്യ ും.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

> ലൂക്കോസിന്റെ 21-ാം അദ്ധ്യായം വായിക്കൂ. അതിൽ ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം മുന്നറിയിപ്പ് നല്കുന്നു: “നിങ്ങൾ സ്വയം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അമിതഭോജനത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെടുകയും, ആ ദിവസം നിങ്ങള്മേൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി വരികയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു. കാരണം അതു ഒരു കണിപോലെ ഭൂമിയുടെ മുഴുവൻ മുഖത്തും പാർക്കുന്നതായ സകലരുടെയുംമേൽ വരും. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ജാഗരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുവിൻ; ഇതൊക്കെയും സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുവാനും നിങ്ങൾ യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെടേണ്ടതിന്നു” (ലൂക്കോസ് 21:34–36).

> “കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ നിറവേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും സഭകൾ പൊതുവേ നിദ്രാവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്നവരായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ‘ഇതാ, വരൻ വരുന്നു; അവനെ നേരെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടുകൊൾവിൻ’ എന്ന വിളി വന്നപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളിൽ എണ്ണയില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയ മൂഢകന്യകമാരുടെ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് നാം മുന്നറിയിപ്പ് എടുക്കാതിരിക്കുമോ? അവർ എണ്ണ വാങ്ങാൻ പോയിരിക്കുമ്പോൾ, വരൻ ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകമാരോടുകൂടെ വിവാഹവിരുന്നിലേക്കു അകത്തു കടന്നു, വാതിൽ അടെക്കപ്പെട്ടു. മൂഢകന്യകമാർ വിരുന്നുമണ്ഡപത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ, അവർ അനുമാനിക്കാത്ത ഒരു നിരാകരണമാണ് ലഭിച്ചത്. വിരുന്നിന്റെ യജമാനൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു: ‘ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല.’ അവർ രാത്രി ഇരുട്ടിന്റെ കാർമേഘാന്ധകാരത്തിൽ, ശൂന്യമായ തെരുവിൽ പുറത്തു നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിവന്നു.” Manuscript Releases, volume 15, 229.